

“মৰমৰ সোন-তুমি জ্ঞানৰ তিৰীয়া নেত্ৰ পালা, তুমি ত্ৰিকালদৰ্শী হৈ গলা কিন্তু এই অলংকাৰ এতিয়া তোমাক দিব নোৱাৰি কিয়নো তুমি পুৰুষাখী হয়”

প্ৰশ্ন:-গৃহস্থত থাকি কৰ্ম অৱশ্যে কৰিবা কিন্তু এটা কথাৰ সম্ভাল ৰাখিবা?

উত্তৰ:-কৰ্ম কৰোতে, ব্যৱহাৰলৈ আহিও অন্ন বহুত ধ্যান ৰাখিবা। পতিতৰ হাতৰ পৰা একো নাখাবা। তুমি কৰ্মযোগী হয়। কৰ্ম কৰিও পিতাৰ স্মৰণত থাকিবা তেতিয়া বিৰ্কম বিনাশ হব।

ধাৰণা:

১ শ্ৰীমতৰ মতে জ্ঞান আৰু যোগবলৰে মায়া ওপৰত বিজয়ী হবা। বিনাশৰ আগতেই নিজৰ বিৰ্কম বিনাশ কৰিবা।
২ বেহদৰ ৰাজ্য লবলৈ হলে প্ৰতিটো কথাত নিজকে বচায় ৰাখিবা। অন্নদোষৰ পৰা নিজকে বহুত সম্ভালি ৰাখিবা।

বৰদান:- ব্যৰ্থৰ অপবিত্ৰতাক শেষ কৰি সম্পূৰ্ণ স্বচ্ছ হওঁতা (হোলীহংস) ৰাজহাঁহ হোৱা:-

- হোলীহংস ৰাজহাঁহৰ বিশেষতা হল- সদায় জ্ঞান ৰঙ্গ বুতলা আৰু নিৰ্ণয় শক্তি দ্বাৰা গাখীৰ আৰু পানী পৃথক কৰা অৰ্থাত ব্যৰ্থ আৰু সমৰ্থৰ নিৰ্ণয় কৰা। ৰাজহাঁহ অৰ্থাত সদায় স্বচ্ছ। স্বচ্ছতা মানে পবিত্ৰতা, কেতিয়াও লেতেৰাৰ প্ৰভাৱ হব নালাগে। ব্যৰ্থৰ অপবিত্ৰতাও থাকিব নালাগে, যদি ব্যৰ্থ আছে তেতিয়াও সম্পূৰ্ণ স্বচ্ছ বুলি কোৱা নহব। প্ৰতি সময়ত বুদ্ধিত জ্ঞান ৰঙ্গ চলি থাকিব লাগিব তেতিয়া ব্যৰ্থ নচলে। ইয়াকে কোৱা হয় ৰঙ্গ বুতলি লোৱা।

শ্লোগান: নাঁও আৰু নাওঁৰীয়া শক্তিশালী হলে তেতিয়া ধুমুহাও উপহাৰ হৈ যায়।

